

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121220060
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6121220060.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, 821 05 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1./ U. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, XXX XX F., 2./ Z. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, XXX XX F., právne zastúpeným Mgr. Františkom Chocholom, advokátom, so sídlom Kalinčiakova 10, 093 01 Vranov nad Topľou, o zaplatenie 35.772,56 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 11Csp/60/2021-173 z 10. novembra 2021 v spojení s dopĺňacím rozsudkom, č. k. 11Csp/60/2021-198 z 19. januára 2022 takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok vo výrokoch III. a IV.
- II. Žalobcoví n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

„I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 1.050,- eur s príslušenstvom zastavuje.

II. Konanie v časti o zaplatenie úroku z úveru vo výške 5,49 % ročne zo sumy 23.858,20 eur po 15.03.2045 zastavuje.

III. Žalovaní 1./ a 2./ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 34.242,56 eur spolu s 5,49 % p. a. úrokom za úver zo sumy 25.358,20 eur od 16. decembra 2020 do 20. januára 2021, 5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 25.358,20 eur od 16. decembra 2020 do 20. januára 2021, 5,49 % p. a. úrokom za úver zo sumy 25.208,20 eur od 21. januára 2021 do 22. februára 2021, 5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 25.208,20 eur od 21. januára 2021 do 22. februára 2021, 5,49 % p. a. úrokom za úver zo sumy 25.058,20 eur od 23. februára 2021 do 16. marca 2021, 5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 25.208,20 eur od 23. februára 2021 do 16. marca 2021, 5,49 % p. a. úrokom za úver zo sumy 24.908,20 eur od 17. marca 2021 do 13. apríla 2021, 5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 24.908,20 eur od 17. marca 2021 do 13. apríla 2021, 5,49 % p. a. úrokom za úver zo sumy 24.758,20 eur od 14. apríla 2021 do 11. mája 2021, 5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 24.758,20 eur od 14. apríla 2021 do 11. mája 2021, 5,49 % p. a. úrokom za úver zo sumy 24.608,20 eur od 12. mája 2021 do 14. júna 2021, 5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 24.608,20 eur od 12. mája 2021 do 14. júna 2021, 5,49 % p. a. úrokom za úver zo sumy 24.458,20 eur od 15. júna 2021 do 19. júla 2021, 5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 24.458,20 eur od 15. júna 2021 do 19. júla 2021, 5,49 % p. a. úrokom za úver zo sumy 24.308,20 eur od 20. júla 2021 do 12. augusta 2021, 5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 24.308,20 eur od 20. júla 2021 do 12. augusta 2021, 5,49 % p. a. úrokom za úver zo sumy 24.158,20 eur od 13. augusta 2021 do 14. septembra 2021, 5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 24.158,20 eur od 13. augusta 2021 do 14. septembra 2021, 5,49 % p. a.

úrokom za úver zo sumy 24.008,20 eur od 15. septembra 2021 do 12. októbra 2021, 5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 24.008,20 eur od 15. septembra 2021 do 12. októbra 2021, 5,49 % p. a. úrokom za úver zo sumy 23.858,20 eur od 13. októbra 2021 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 150,- eur mesačne, ktoré sú splatné vždy do konca toho - ktorého mesiaca, počnúc dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, a to do úplného zaplatenia celej dlžnej sumy, pod následkami straty výhody splátok pri omeškaní sa s niektorou so splátok.

IV. Žalobca má voči žalovanému v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v samostatnom uznesení.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica ako upomínaciemu súdu domáhal, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 35.772,56 eura s príslušenstvom a nahradiť trovy konania.

Na základe zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX žalobca 4. mája 2015 uzatvoril so žalovanými zmluvu o úvere č. XXXXXXXX X XX (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej im poskytol medziúver č. XXXXXXXX X XX vo výške 30.000,- eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splatiť mesačnými splátkami po 184,06 eura na konto stavebného sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy mali túto sumu tvoriť vklady na konto sporenia vo výške 46,81 eura a 5,49 % úroky za medziúver vo výške 137,25 eura, pričom sa uspokojovali v poradí, najprv úroky z medziúveru a následne vklady na konto sporenia. Žalobca 17. októbra 2016 uzatvoril so žalovanými dodatok č. XX k zmluve o úvere č. XXXXXXXX X XX, ktorým žalovaní potvrdili akceptáciu rizikového životného poistenia typu A a zaviazali sa splácať úver pravidelnými mesačnými splátkami po 199,06 eura, ktoré boli povinní uhrádzať na účet konta stavebného sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy mali túto sumu tvoriť vklady na konto sporenia vo výške 46,81 eura; 5,49 % p. a. úrok za medziúver vo výške 137,25 eura a poplatok predstavujúci poistné za rizikové životné poistenie typu A vo výške 15,- eur, pričom záväzky sa uspokojovali v poradí: úroky za medziúver, poplatok za poistenie a vklady na konto sporenia. Keďže žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky tým, že medziúver prestali riadne a včas splácať, žalobca ich listom z 5. decembra 2017 vyzval na doplatenie omeškaných splátok a upozornil ich, že ak omeškané splátky nebudú doplatené, bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko žalovaní omeškané splátky nedoplatili, žalobca 29. januára 2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom a listom z 2. decembra 2020 vyzval žalovaných na plnenie. Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavovala 31.394,03 eura a pozostávala z istiny vo výške 29.573,20 eura, z kapitalizovaných úrokov za medziúver do 29. januára 2019 vo výške 1.595,83 eura a z poistného do januára 2018 vo výške 225,- eur. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru boli na konto medziúveru prijaté vklady v celkovej výške 4.215,- eur, a preto žalovanú sumu vo výške 35.772,56 eura tvorili istina vo výške 25.358,20 eura, úroky z úveru ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 1.595,83 eura, poplatky za úver ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 225,- eur, kapitalizovaný 5,49 % p. a. úrok z úveru od 30. januára 2018 do 15. decembra 2020 vo výške 4,360,41 eura a 5 % p. a. úrok z omeškania od 30. januára 2018 do 15. decembra 2020 vo výške 4.233,12 eura.

Okresný súd Banská Bystrica v tomto konaní vydal pod sp. zn. 41Up/76/2021 dňa 18. marca 2021 platobný rozkaz, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Žalovaní proti tomuto platobnému rozkazu podali odpor, v ktorom poukázali na ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), v zmysle ktorého ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Žalobca žiadnym spôsobom nezisťoval ich pomery, teda reálne príjmy aj výdavky. Nekonanie žalobcu, ktorý neposudzoval ich bonitu s odbornou starostlivosťou, je možné považovať za hrubé porušenie tejto povinnosti majúcej za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. S úrokmi vo výške 5,49 % ročne zo sumy 25.358,20 eur od 16. decembra 2020 do 15. marca 2045 uplatnenými žalobcom nesúhlasia z dôvodu, že priznaním zmluvných úrokov popri úrokoch z omeškania sa obchádza zákonné pravidlo, podľa ktorého sa od výšky škody majú odpočítať úroky z omeškania. Z uvedených dôvodov navrhli žalobu zamietnuť a priznať im náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

Žalobkyňa podaniami z 26. júla 2021 a 14. októbra 2021 vzala žalobu späť v časti o zaplatenie 1.050,- eur a 450,- eur z dôvodu úhrad týchto súm žalovanými a v časti úroku z úveru vo výške 5,49 % ročne zo sumy 23.858,20 eur po 15. marci 2045, v dôsledku čoho súd konanie v týchto častiach zastavil.

Súd prvej inštancie priznal žalobcovi istinu vo výške 34.242,56 eur, pretože tento nárok e považoval za dôvodný a preukázaný. V súvislosti s otázkou duplicity úroku z omeškania a úroku z úveru po zosplatení úveru poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo 42/2020 zo 16. júna

2020, podľa ktorého za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Zosplatnením záväzkov dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Dlžníkovi zostáva záväzkov platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. S ohľadom na citovaný právny názor dovolacieho súdu, priznal súd prvej inštancie žalobcovi ním žiadaný úrok z omeškania ako aj úrok z úveru. Súčasne ako nedôvodnú hodnotil obranu žalovaných založenú na tvrdeniach o neskúmaní ich bonity, pretože mal za preukázané, že skúmanie bonity zo strany žalobcu bolo dostatočné, pretože mal za preukázané, že žalovaný v 1. rade refinancované úvery riadne splácal, bol zamestnaný a nefiguroval v bankovom registri ako osoba neplatiaca svoje finančné záväzky. Na žiadosť žalovaných a po prehodnotení ich osobných, majetkových a zárobkových pomerov povolil žalovaným uhradiť dlžnú sumu v splátkach.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenia zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere - § 2 ods. 1, § 7 ods. 2, ods. 3, zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) - § 261 ods. 6 písm. d), § 365 ods. 1, ods. 4, § 369, § 497, § 501, § 503, § 504, § 506, § 517 ods. 2, zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere - § 1 ods. 2 prvá veta, § 2 písm. a), písm. b), zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 31. októbra 2008 - § 3 ods. 3, zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom do 31. marca 2015 - § 52, § 53 ods. 1, ods. 5, ods. 6, § 54 ods. 1, ods. 2, nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 3.

Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

2. Dopĺňacím rozsudkom, č. k. 11Csp/60/2021-198 z 19. januára 2022 zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 450,- eur.

3. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalovaní, a to proti jeho III. a IV. výroku. Poukázali na to, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s ich obranou, ktorú prezentovali už v rámci odporu proti platobnému rozkazu, najmä v časti týkajúcej sa uplatneného „súbehu“ úrokov z omeškania spolu s úrokmi za poskytnutý úver a v tomto smere považujú rozsudok za nepreskúmateľný, pričom svoju obranu podporili aj rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-192/2020 z 10. júna 2021. Na základe rozhodnutia súdu sa priznaním zmluvných úrokov popri úrokoch z omeškania obchádza zákonné pravidlo, podľa ktorého sa od výšky škody majú odpočítať úroky z omeškania, pretože dlžník, ktorý je povinný platiť úroky z omeškania, má právo, aby o výšku úrokov z omeškania bola znížená náhrada škody, ktorú od neho veriteľ požaduje z dôvodu omeškania s vrátením požičaných peňažných prostriedkov. Podľa § 519 Občianskeho zákonníka právo veriteľa na náhradu škody spôsobenej omeškaním dlžníka nie je dotknuté; pri omeškaní s plnením peňažného dlhu možno však náhradu škody požadovať, len pokiaľ nie je krytá úrokmi z omeškania alebo poplatkom z omeškania. Absolútna absencia posúdenia tejto otázky v odôvodnení napadnutého rozsudku, spôsobuje nepreskúmateľnosť tohto rozhodnutia. Žalovaní taktiež majú za to, že existujú výnimočné okolnosti prípadu, ktoré odôvodňujú nepriznanie náhrady trov konania najmä vzhľadom na ich osobné a sociálne pomery, ktoré vyplývajú zo skutočnosti, že im ako osobám v hmotnej núdzi bol rozhodnutím Centra právnej pomoci B. určený advokát. Navrhli preto, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil a žalobu zamietol, alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnili náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

4. K odvolaniu žalovaných sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom a žiada odvolací súd, aby toto rozhodnutie potvrdil.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) osobami oprávnenými podať odvolanie (§ 359 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a

contrario), vychádzajúc z toho, že nariadenie pojednávania vo veci nevyžadovala potreba zopakovania ani doplnenia dokazovania, ani dôležitý verejný záujem. Pri preskúvaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi uvedenými v odvolaní do tej miery, že nebol oprávnený rozsudok preskúmať z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne do uplynutia odvolacej lehoty uvedené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli, ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 20.09.2022 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o neexistencii predpokladov pre zrušenie alebo zmenu odvolaním napadnutého rozsudku.

6. Po oboznámení sa s obsahom spisu, skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie z prostriedkov procesného útoku a obrany, má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie z dokazovania riadne zistil skutkový stav rozhodujúci pre posúdenie veci a právne závery, ku ktorým dospel, vychádzajú zo skutkových zistení. V rozhodnutí dal jasné, zrozumiteľné a dostatočne konkrétne sformulované vysvetlenie dôvodov rozhodnutia, ku ktorému dospel. Zaoberal sa tvrdenými skutočnosťami, dôkazmi, tieto správne v ich jednotlivosti, ako aj vo vzájomnej súvislosti vyhodnotil, a dospel tak k presvedčivému právnenému záveru. Na týchto správnych záveroch sa nič nezmenilo ani v priebehu odvolacieho konania. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP) a preto k odvolacím dôvodom žalovaných len na zdôraznenie správnosti dodáva:

7. Pokiaľ žalovaní tvrdili, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s ich obranou týkajúcou sa uplatneného „súbehu“ úrokov z omeškania spolu s úrokmi za poskytnutý úver, toto ich tvrdenie nie je pravdivé, pretože iba to, že súd sa s nimi prezentovaným názorom nestotožnil a nespomenul rozsudok Súdneho dvora Európskeho únie vo veci C-192/2020 z 10. júna 2021, neznamená, že sa s ich obranou nevysporiadal. V súvislosti s týmto rozsudkom Súdneho dvora EÚ odvolací súd poukazuje na to, že z jeho záverov nevyplýva, aby veriteľ nemohol voči dlžníkovi, ktorý je v omeškaní s úhradou splátok úveru uplatniť dohodnutý zmluvný úrok a súbežne aj zákonný úrok z omeškania.

8. Ak žalovaní vzhladli nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku v tom, že súd prvej inštancie neodpovedal na ich otázku, či od výšky škody sa majú odpočítať úroky z omeškania, odvolací súd konštatuje, že v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR je nevyhnutné klásť podstatný dôraz na kvalitu a rozsah odôvodnenia súdneho rozhodnutia, nakoľko nedostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia môže spôsobiť jeho nepreskúmateľnosť. Súčasne nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia nielenže nedáva účastníkovi odpoveď na jeho argumenty prednesené v súdnom konaní, ale odníma mu zároveň možnosť, aby proti dôvodom rozhodnutia uvedeným v odôvodnení rozsudku prvoinštančného súdu predložil svoje argumenty. Ak dôvody súdneho rozhodnutia vyjadrené v jasnej a zrozumiteľnej forme v odôvodnení takého rozhodnutia absentujú, účastníkovi je odňatá možnosť uviesť proti nim právne, či skutkovo relevantné argumenty. Preto býva nepreskúmateľnosť (nedostatočná odôvodnenosť rozhodnutia) považovaná v rozhodovacej praxi súdov za vadu, ktorou sa účastníkovi konania odníma možnosť konať pred súdom a porušuje sa právo na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

9. Napadnuté rozhodnutie však takouto vadou netrpí, lebo súd prvej inštancie na otázku žalovaných, či od výšky škody sa majú odpočítať úroky z omeškania, odpovedal tak, že jeho rozhodnutie nemožno označiť za nejasné alebo nezrozumiteľné. Navyiac súd tento svoj názor oprel o rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/42/2020, ktoré bolo prijaté v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 1/2021 pod č. 5, ktorého právna veta znie: „Po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí“. Uvedený záver je v zhode s právnymi závermi prijatými dovolacím súdom v rozhodnutiach, ktoré žalobca citoval už v návrhu na vydanie platobného rozkazu, a preto odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nemal dôvod osobitne sa zaoberať, a už vôbec nie sa stotožniť s názorom žalovaných, v zmysle ktorého sa od výšky škody majú odpočítať úroky z omeškania, pričom je potrebné zvýrazniť skutočnosť, že žalobca si z titulu omeškania vôbec neuplatnil nárok na náhradu škody, ale iba zákonný úrok z omeškania.

10. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že zatiaľ, čo úrok z úveru je odplatom veriteľa za to, že poskytol peniaze dlžníkovi, úrok z omeškania je sankciou postihujúcou dlžníka vtedy, ak svoj záväzok vrátiť požičané peniaze veriteľovi, riadne a však nesplní. Preto neexistuje žiadny rozumný dôvod, pre ktorý by veriteľ, ktorý sa vzdal dispozície s časťou svojho majetku tým, že peniaze poskytol dlžníkovi, nemal mať nárok na peňažnú sankciu, vznik ktorej zapríčinil samotný dlžník nesplnením si svojej povinnosti.

11. Žalovaní odvolaním napadli aj výrok o trovách konania, ktorým súd prvej inštancie priznal žalobcovi voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Odvolatelia poukázali na to, že v ich prípade existujú výnimočné okolnosti, ktoré odôvodňujú nepriznanie náhrady trov konania, najmä vzhľadom na ich osobné a sociálne pomery, ktoré vyplývajú jednak z toho, že im bol Centrom právnej pomoci B. určený advokát a taktiež z vykonaného dokazovania. Z obsahu spisu (č.l. 69) vyplýva, že dňa 26.03.2021 Centrum právnej pomoci B. vydalo rozhodnutie o predbežnom poskytnutí právnej pomoci žalovanému v 1. rade z dôvodu, že mu ako žiadateľovi hrozí zmeškanie lehoty na podanie odporu, pričom žiadosť nebola doložená všetkými potrebnými dokladmi na posúdenie riadneho nároku na poskytnutie právnej pomoci, ale centrum v záujme ochrany práv žiadateľa rozhodlo tak, že žiadateľovi predbežne priznalo nárok na poskytnutie právnej pomoci a určilo advokáta. Súčasťou spisu je taktiež rozhodnutie o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci žalovanej v 2. rade (č.l. 134 spisu) s finančnou účasťou vo výške 40,- eur. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že žalovaná v 2. rade nespĺňa zákonom stanovenú podmienku - stav materiálnej núdze, avšak Centrum aj v takomto prípade môže poskytnúť právnu pomoc s finančnou účasťou oprávnenej osoby, ak je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci. Nesplnenie podmienky stavu materiálnej núdze bolo odôvodnené príjmom ďalších posudzovaných osôb, v danom prípade manžela (žalovaný v 1. rade). Z textu žaloby nevyplýva, aby si žalobca uplatnil trovy konania, avšak z obsahu spisu je nepochybné, že uhradil súdny poplatok zo žaloby vo výške 1.073,- eur, čo predstavuje priamy náklad žalobcu z titulu podania žaloby, pričom žalobca nebol v konaní právne zastúpený, preto v danom prípade nevznikli trovy právneho zastúpenia. V súvislosti s prípadnou aplikáciou ust. § 257 CSP odvolací súd poukazuje na to, že z obsahu spisu nevyplýva, aby u žalovaného v 1. rade bol zistený stav hmotnej núdze, keďže tento je riadne zamestnaný, rovnako ani u žalovanej v 2. rade nebola splnená podmienka stavu hmotnej núdze, avšak vzhľadom na primerané okolnosti žiadanej právnej pomoci jej bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci s finančnou účasťou 40,- eur. Vzhľadom na tieto okolnosti týkajúce sa osobných pomerov oboch žalovaných, ako aj skutočnosť, že žalobca, ktorý v konaní nebol právne zastúpený, musel z titulu podanej žaloby zaplatiť súdny poplatok, odvolací súd potvrdil aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, keďže z listín predložených žalovanými nevyplýva aplikácia § 257 CSP.

12. Odvolací súd, vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, teda rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, prihliadajúc na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05).

13. V odvolacom konaní neboli žalovaní úspešní. Na základe § 396 ods. 1 CSP v spojení § 255 ods. 1 CSP bol úspešný žalobca, ktorý si ale náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu ani nevyplýva, aby mu nejaké trovy v odvolacom konaní vznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).